

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUCIFERS FALD (1834)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207706560224/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Sagtelig han lægger ned;
Og som Lænke for sin Fange
River mægtig af sit Haar
Lokken han, den dunkle, lange,
Der, forvandlet til en Slange,
Skin af alle Farver faaer.

Men hans Fod, som kun har hjemme
Fjernt fra Gud, i Mørkets Skjød,
Flygter hurtig; thi fornemme
Kan hans Øre Herrens Stemme,
Som i Havens Gange lød.
Dog, paa Flugt mod Jordens Rand,
Til et Minde om sig satte
Fjeldet han, det stulle, bratte,
Hist i Ørknens gøide Sand;
Og ved Kalpa brød for Vandet
Han en Aabning vid og stor;
Da saa Havet skjulte Landet,
Raable han: Som jeg forbandet,
Saa forbandet denne Jord!

Nu med Lykken, han har ranet,
Bort i tætte Skyer han skred,
Og med Aanderne, han maned,
Dybt i Verdensoceanet
Styrtdet atter han sig ned.
Jordens Syn forsvinder alt,
Dog hans Vei er endnu længer,
Ned, hvor intet Øie trænger,
Dybt og dybere han faldt.
Langt fra Lysets Verden borte,
Staaer, som mellem Nat og Gry,
Endelig han for de sorte
Kæmpehøie Helvedporte,
Der sprang op med Larm og Gny.

Her med Bæven uden Lige,
Dog med Trods, som høies ei,
Seer han første Gang sit Rige,
Gaaer han ad den steile Stige
Ned til Undergangens Vei.
Haabløshedens Dal han seer,
Og ved Skin af svovlblaa Luer
Dybets Marter-Sæl han skuer,
Og for første Gang han leer: